

Ἡ Κεχαριτωμένη

ΣΥΜΕΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἡ Κεχαριτωμένη

ΛΟΓΟΙ ΣΤΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Ἐπιμέλεια ἔκδοσης
Βασίλης Ἀργυριάδης

Ἐν πλῶ

© Έκδόσεις Έν πλῶ
Κολοκοτρώνη 49, Αθήνα 105 60
Τηλ.: 210 3226343 - Fax: 210 3221238
e-mail: info@enploeditions.gr
www.enploeditions.gr
[facebook.com/enploeditions.gr](https://www.facebook.com/enploeditions.gr)

Α΄ έκδοση: Μάρτιος 2016

ISBN: 978-960-9550-71-0

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	13
---------------	----

ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

εὐλογημένη σοί ἐν γυναίξί

Τό νόημα τῆς ἐορτῆς.....	19
Τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας.....	21
Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου.....	23
Ἡ Κεχαριτωμένη Μαρία καί οἱ χαριτωμένοι ἄνθρωποι.....	28
Πῶς νά γιορτάζουμε τίς ἐορτές μας.....	35

ΣΤΗ ΖΩΟΔΟΧΟ ΠΗΓΗ

ἀνεδείχθη παράδεισος

Ὁ ἐπίγειος Παράδεισος.....	41
Καί ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τάς Γραφάς.....	45
Σταυρός καί Ἀνάσταση.....	50
Ἀνάσταση καί ἐλπίδα.....	52

ΣΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς

Ἡ παρουσία τῆς Θεοτόκου.....	61
Ἡ Θεοτόκος καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.....	65
Ἡ παρθενία τῆς Θεοτόκου.....	69
Κατοικητήρια τοῦ Θεοῦ!.....	72
Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή.....	77

ΣΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
τόν ἀχώρητον λόγον χωρήσατα

Πῶς νά τιμοῦμε τήν Παναγία	85
Ἡ ἁγιασμένη σκηνή καί ἔμφυχος κιβωτός.....	88
Τό μεγαλεῖο τῆς Παρθένου	93
Ὁ Χριστός στό σπίτι μας.....	96
Ἡ τροφή τῆς ψυχῆς.....	100
Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.....	105
Ἡ συμφιλίωσή μας μέ τόν Θεό.....	110
Ἡ χριστιανική ἀνατροφή τῶν παιδιῶν μας.....	115
Ὁ ναός τῆς ἑνορίας μας.....	120
Τάματα καί ὑποσχέσεις.....	125

ΣΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ
χαῖρε γηγῆς δεομένων πίτις

Α΄ Στάση

Μαρία ἡ Θεοτόκος!.....	135
Ποῦ βρίσκεται ἡ χαρά;.....	139
Κατάρρα, ἕνα φρικτό ἀμάρτημα.....	144
Κλίμακα καί γέφυρα!.....	148
Ἡ σιωπή τῆς Θεοτόκου.....	153
Τό φῶς τῶν ἀνθρώπων.....	157

Β΄ Στάση

Ἡ ἀειπαρθενία τῆς Θεοτόκου.....	163
Ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.....	168
Τό ἔνδυμα τοῦ χριστιανοῦ.....	172
Ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία.....	177

Ἡ ἀνόρθωση τῶν ἀνθρώπων.....	181
Ἡ Ὁδηγήτριά μας	188

Γ' Στάση

Ἡ νέα κτίση.....	195
Ἀγνότητα, μιά λησμονημένη ἀρετή.....	199
Ἀλήθεια καὶ ἐλευθερία.....	203
Ζητεῖται στοργή!.....	209
Οἱ χριστιανοὶ καὶ ὁ κόσμος.....	213
Ἡ θύρα τοῦ μυστηρίου.....	217
Τό πνευματικὸ λιμάνι.....	220

Δ' Στάση

Ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ σεξουαλικές σχέσεις.....	227
Ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.....	231
Ἡ καθαρὴ συνείδηση.....	236
Ὁ θησαυρὸς τῆς ζωῆς.....	241
Ἡ πανύμνητη Μητέρα μας.....	245
Ἡ δοξασμένη μάνα.....	248

ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ

Δύρα μετανοίας

Πῶς πλησιάζουμε τὴ Θεοτόκο.....	255
Οἱ πειρασμοὶ στὴ ζωὴ μας.....	259
Ὁ ἀγώνας κατὰ τῶν παθῶν.....	265
Ἡ ὑπέρβαση τῆς ἀθυμίας.....	269
Τό στήριγμα τῶν πιστῶν.....	272
Ἡ θύρα τῆς μετανοίας.....	275
Ἡ ἐλπίδα μας.....	280

Οί θλίψεις στη ζωή μας.....	285
Πώς νά προσευχόμαστε.....	290
Ἡ τέχνη τῆς προσευχῆς.....	293
Τό πρόβλημα τῆς ἀρρώστιας.....	298
Τό πνευματικό λιμάνι.....	304
Ὁ ναός καί ἡ κοινή λατρεία.....	307
Ἀπό συνήθεια ἤ μέ ἐπίγνωση;.....	313

Σφιέρωμα ἀγάπης
στούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μου
τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου
Κεχαριτωμένης Θεοτόκου Τροιζῆνος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ πού τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας περισσότερο, μετά τόν Θεάνθρωπο Κύριο, τόν Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό, εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Στή συνείδησή της –τήν πίστη καί τή λατρεία της– ἡ Παναγία εἶναι τιμιωτέρα ἀκόμη καί αὐτῶν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέρα τῶν Σεραφεῖμ.

Εἶναι ἀπεριόριστος ὁ σεβασμός, ἡ τιμή, ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωση πού τρέφουμε οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί πρὸς τήν Παρθένο Μαρία. Μετά ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ, εἶναι ἐκείνη πού κατέχει τήν κεντρικότερη θέση στήν ἐκκλησιαστική λατρεία καί τήν ἀτομική προσευχή μας. Οἱ συντομότερες προσευχές, πού οἱ πιστοί ἀπευθύνουμε πρὸς τή Θεοτόκο, «Ὑπεραγία Θεοτόκε», «πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν» ἢ «σῶσον ἡμᾶς!», ἀκούονται ἀναρίθμητες φορές σέ κάθε λατρευτική σύναξη.

Ἡ ἐπίκληση «Παναγία μου!», πού αὐθόρμητα ἀναπηδᾷ ἀπό τά χεῖλη μας κάθε ὥρα καί κάθε στιγμή –ἰδιαίτερα στίς δύσκολες ὥρες– διαδηλώνει τή βαθιά ἐμπιστοσύνη καί τήν ἀκλόνητη πεποίθηση τῆς πνευματικῆς παρουσίας της στή ζωή μας.

Πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας ἱεροὶ ὕμνογράφοι καί ἐμπνευσμένοι ποιητές συνέθεσαν πλῆθος θαυμασίων ὕμνων καί ποιημάτων, μέ τούς ὁποίους ἐξύμνησαν τό πρόσωπό της, τίς ἀρετές της, τή συμβολή της στό ἔργο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, τίς διάφορες ἐκκλησιαστικές ἐορτές της.

Στό ἱερό ὄνομά της ἡ εὐσέβεια τῶν πιστῶν τέκνων

τῆς Ἐκκλησίας ἴδρυσαν πλῆθος ἱερῶν μοναστηριῶν, ἀνήγειραν περικαλλεῖς ναοὺς, ἀφιέρωσαν πανέμορφα ἐξωκκλήσια.

Τό πανάγιο πρόσωπό της ἀπεικόνισαν σέ θαυμαστές εἰκόνες ἢ ἐξάισιους πίνακες οἱ χρωστῆρες τῶν διαπρεπέστερων ἁγιογράφων καί ζωγράφων.

Διερμηνεύοντας τά αἰσθήματα τιμῆς καί εὐλαβείας πρὸς τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ οἱ θεοφόροι Πατέρες καί κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου τῆς σωτηρίας συνέταξαν καί ἐξεφώνησαν ὠραιότατα ἐγκώμια καί λόγους μοναδικῆς θεολογικῆς ἀξίας καί καλλιπέειας, μνημεῖα ἀληθινά τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λόγου.

Ἐκφράζοντας τόν στενότατο σύνδεσμο καί τὴν πηγαία εὐλάβειά τους οἱ πιστοὶ ἀπέδωσαν στὴν Παναγία ἀμέτρητα, ὠραιότατα καί ἐκφραστικότητα προσηνύμια.

Τό ἐρώτημα, πού ἴσως κάποιος θά διατύπωνε «Γιατί ὅλα αὐτά; Ποιὸς εἶναι ὁ λόγος;», μᾶς ὀδηγεῖ στὴν καρδιά, στό κέντρο τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεώς μας. Οἱ χριστιανοὶ τιμοῦμε βαθιὰ τὴν Παρθένο Μαρία γιὰ τὴν εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας.

Ἐκείνην ἐπέλεξε ἡ Πρόνοια καί ἡ Πανσοφία τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἔργο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ δευτέρου Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ Παρθένος Μαρία εἶναι ἡ «μητέρα τοῦ Κυρίου» (Λουκ. 1, 43). Ἀπὸ αὐτῆ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση μας.

Ἐκείνη συνέλαβε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου» καί κυοφόρησε μέσα της τόν Λυτρωτὴ Κύριο.

Ἐκείνη ἀξιώθηκε νά γεννήσει κατά σάρκα τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό· νά γίνει ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀληθῆς Θεοτόκος κατά τήν ἀπλανῆ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐπίσημα ἐκφράστηκε μέ τόν δογματικό ὄρο τῆς Γ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (431 μ.Χ.).

Αὐτός ὁ στενός καί ἀδιάρρηκτος σύνδεσμος τῆς Παρθένου Μαρίας μέ τό πρόσωπο τοῦ Λυτρωτοῦ μας Κυρίου ἀποτελεῖ τό θεμέλιο τῆς τιμῆς, τῆς ἀφοσιώσεως καί τῆς εὐγνωμοσύνης μας πρός τό ἅγιο πρόσωπό της. Ἡ τιμή, ἐν τέλει, πού τῆς ἀπονέμουμε, ἀνάγεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰιοῦ της καί Σωτῆρος Κυρίου, τοῦ Ὁποίου τῆ σάρκωση ὑπηρέτησε ὡς ἐκλεκτό ὄργανο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σχέση αὐτή τῆς Θεοτόκου μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας καί τό μυστήριο τῆς σωτηρίας τῆς ἔχει χαρίσει μιᾶ μοναδική θέση στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι παράλληλα καί μητέρα τῆς Ἐκκλησίας, στοργική μητέρα ὅλων τῶν Χριστιανῶν.

Μεσιτεύει γιά ὅλους μας πρός τόν φιλόανθρωπο Θεό. Μᾶς παρηγορεῖ στίς θλίψεις μας. Μᾶς προστατεύει ἀπό κάθε κίνδυνο. Μᾶς σκεπάζει ἀπό κάθε κακό. Ἔτσι γίνεται τό ἀσφαλές καταφύγιο καί ἡ ἀκαταίτητη προστασία τῶν χριστιανῶν, πού ἀγωνίζονται τόν καλό ἀγώνα τῆς πίστεως καί ἀποθέτουν σ' ἐκείνη καί στίς ἀκοίμητες πρεσβείες της τήν ἐλπίδα τους.

Στό πανάγιο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἀφιερώσαμε πολλές ὁμιλίες μας κατά τή μακρά κηρυκτική διακονία μας ὡς Πρεσβύτερος καί ὡς Ἐπίσκοπος. Μέ τήν εὐκαιρία μεγάλων θεομητορικῶν Ἑορτῶν, τῶν

Χαιρετισμῶν κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων πού φάλλουμε κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταγούστου, ἀναφερθήκαμε στή γλυκυτάτη Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, στή συμβολή της στήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ στό ἔργο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, στή θέση της στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, στήν ἀγάπη, τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη πού τρέφουμε οἱ χριστιανοὶ πρὸς τό ἅγιό της πρόσωπο.

Τὰ ἱερά αὐτά αἰσθήματα πρὸς τὴν Παναγία μας καὶ ἡ προτροπὴ προσφιλῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, πού διακονοῦν τὸν ἐκκλησιαστικό ἄμβωνα, μᾶς παρακίνησαν νά ἐπιλέξουμε καὶ νά δημοσιεύσουμε μέ μορφὴ βιβλίου ἀρκετές ὀμιλίες ἀπὸ αὐτές πού κατὰ καιροὺς ἐκφωνήσαμε.

Στὶς ὀμιλίες πού περιλήφθηκαν στὸν παρόντα τόμο, καταβάλλεται προσπάθεια οἱ ἑορτές τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ ὕμνοι γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἰκοδομοῦνται οἱ ὀμιλίες, νά συνδεθοῦν μέ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν πιστῶν καὶ τὸν πνευματικό ἀγώνα πού διεξάγουν. Ἄν πέτυχε καὶ σέ ποῖο βαθμὸ ἡ προσπάθειά μας, θά τό κρίνουν οἱ ἀναγνώστες πού θά τίς μελετήσουν.

Ἐπιθυμία, πάντως, καὶ εὐχὴ μας εἶναι ὅσοι θά τίς διαβάσουν νά ὠφεληθοῦν πνευματικά. Καὶ οἱ νεότεροι κήρυκες τοῦ θείου λόγου, ἀξιοποιώντας τὴν ταπεινὴ συνεισφορά ἡμῶν τῶν παλαιότερων, νά ὑπηρετήσουν τό ἐκκλησιαστικό κήρυγμα μέ περισσότερο ζῆλο καὶ μεγαλύτερη καρποφορία.

† Ὁ Ν. Σ. Σ.

ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί

Τό νόημα τῆς ἑορτῆς

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ τῆς Θεοτόκου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι τό ὄνομα τῆς μεγάλης ἑορτῆς πού σήμερα πανηγυρίζουμε. Τί ἀκριβῶς ἑορτάζουμε, μᾶς τό ἱστορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς στήν εὐαγγελική περικοπή πού πρό ὀλίγου ἀκούσαμε.

Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Θεό, ἔρχεται στή μικρή πόλη τῆς Ναζαρέτ, ἐπισκέπτεται μιὰ ταπεινή κόρη, τήν Παρθένο Μαρία, καί τῆς «εὐαγγελίζεται», τῆς γνωστοποιεῖ δηλαδή, τή χαρμόσυνη εἴδηση, ὅτι θά συνελάμβανε καί θά γεννοῦσε τόν Κύριό μας καί Σωτήρα Ἰησοῦ Χριστό. «Ἴδού συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καί τέξῃ υἱόν, καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καί υἱός ὑψίστου κληθήσεται» (Λουκ. 1, 31). Ἔτσι ἀρχίζει ἡ ἱστορία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μας.

Τό γεγονός τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Παρθένου γίνεται, ἐν πρώτοις, ἡ ἀρχή, ἡ ἀφετηρία τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ νά σώσει τόν ἄνθρωπο διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του. Ὅλα ξεκινοῦν ἀπό τόν εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας μας.

Ἡ σημερινή ἑορτή ἀποτελεῖ, ὅπως ψάλλουμε στό ἀπολυτίκιό της, τή φανέρωση «τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου». Ποιό εἶναι αὐτό τό «μυστήριον»; Εἶναι τό μυστήριον κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο «τό ἀποκεκρυμμέ-

νον ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ» (Ἐφ. 3, 9), δηλαδή τό σχέδιο τῆς θείας Πανσοφίας μέ τό ὅποιο θέλησε νά ἀπολυτρώσει τό ἀνθρώπινο γένος μας. Νά ἀπαλλάξει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία, τή φθορά καί τόν θάνατο, καί νά τοῦ προσφέρει καί πάλι τή δυνατότητα νά ζήσει αἰωνίως κοντά Του. Νά τοῦ χαρίσει τή θεία υἰοθεσία. Νά τόν εἰσαγάγει καί πάλι στόν Παράδεισο.

Ἔτσι, τρίτον, ἡ σημερινή ἑορτή γίνεται «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον», δηλαδή τό κεφαλαιῶδες, τό πιό σημαντικό γεγονός πού συνδέεται μέ τή σωτηρία μας. Χωρίς τόν εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, χωρίς δηλαδή τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ μας, οἱ ἄνθρωποι θά παραμέναμε ἀλύτρωτοι. Δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. Αἰχμάλωτοι τοῦ πονηροῦ. Καταδικασμένοι σέ θάνατο· τόν αἰώνιο θάνατο.

Αὐτό τό τόσο σημαντικό γεγονός τῆς θείας οικονομίας εἶναι γιά ὅλους μας, γιά κάθε πιστό χριστιανό, ἀφορμή καί πηγὴ χαρᾶς. Ἡ ἔκφραση πού καθιερώθηκε στά χεῖλη τοῦ λαοῦ μας «χαρᾶς εὐαγγέλια», ἐκπορεύεται ἀπό τή σημερινή ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. «Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια», διακηρύσσει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. «Τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται». Δηλαδή, τά κάτω, ἡ γῆ, ἐνώνονται καί πάλι μέ τά ἄνω· τόν οὐρανό. Ὁ Ἀδάμ, τό ἀνθρώπινο γένος τοῦ ὁποίου προπάτορας εἶναι ὁ Ἀδάμ, γίνεται μιά νέα, μιά καινούργια ὑπαρξή.

Αὐτή ἡ χαρά, ἡ χαρά τῆς λυτρώσεως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἄς πλημμυρίζει καί σήμερα πού γιορτάζουμε καί πάντοτε τίς καρδιές μας. Καί ἡ χαρά αὐτή ἄς γίνεται:

- ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό, εὐγνωμοσύνη καὶ λατρεία.
- Ἀφοσίωση στὸ ὑπερούσιο πρόσωπό Του.
- Ὑπακοή στὸ θέλημά Του.
- Σταθερὴ πορεία πρὸς τὴ Βασιλεία Του. Ἀμήν.

Τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας

Ἡ ΠΤΩΣΗ τῶν πρωτοπλάστων, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελεῖ τὸ τραγικότερο γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεό. Αὐτονομεῖται. Ἐκπίπτει ἀπὸ τὸν προορισμό γιὰ τὸν ὁποῖο πλάστηκε, δηλαδή τὴν κοινωνία μέ τὸν Θεὸ τῆ μετοχῆ του στὴ θεία ζωή.

Στοὺς ἀντίποδες αὐτοῦ τοῦ τραγικοῦ γεγονότος βρίσκεται ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου. Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος. Προσλαμβάνει τὴ δική μας ἀνθρώπινη φύση γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσει ἀπὸ τίς τραγικὲς συνέπειες τῆς πτώσεως. Γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαταστήσει καὶ πάλι στὴν τάξη τῶν ἀγαπημένων παιδιῶν Του. Γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει τὴ δυνατότητα νὰ μετέχουμε στὴ δική Του θεία ζωή.

Αὐτὸ τὸ γεγονός ἀναγγέλλει –εὐαγγελίζεται– ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία, τὴν ταπεινὴ κόρη τῆς Ναζαρέτ. Ἐκείνην ἐπέλεξε ὁ Θεὸς νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ ἔργο τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Νὰ γίνῃ ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας. Καὶ αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸν εὐαγγελισμό τῆς Παρθένου Μαρίας, ἐορτάζουμε σήμερα.

1. Ἡ λέξη κλειδί τοῦ γεγονότος πού ἐορτάζουμε εἶναι ἡ λέξη *εὐαγγέλιο*. Καί *εὐαγγέλιο* σημαίνει καλή εἶδηση, καλή ἀγγελία. Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ γνωστοποιεῖ στήν Παρθένο τήν καλή εἶδηση τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ μας. Δικαίως, λοιπόν, ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνογράφος τῆς ἐορτῆς: «*Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...*». Καί ἡ φράση αὐτή παραμένει ζωντανή διά μέσου τῶν αἰώνων στή γλώσσα τῶν πιστῶν. Μ' αὐτήν ἐκφράζουμε ὅτι πιό χαρούμενο ἀκούγεται ἢ πρόκειται νά συμβεῖ.

2. *Εὐαγγέλιο*, λέξη κλειδί, λοιπόν, γιά τή χριστιανική μας πίστη.

Εὐαγγέλιο, ἡ θεία βουλή, ἡ θεία ἀπόφαση γιά τή σωτηρία μας διά τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Του.

Εὐαγγέλιο, ἡ ἀναγγελία τῆς θείας βουλῆς ἀπό τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ πρὸς τήν Παρθένο Μαρία.

Εὐαγγέλιο, τό γεγονός τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἀλλά καί ἡ ἐπί γῆς ζωή τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας.

Εὐαγγέλιο, ἡ διδασκαλία Του πού μᾶς παρέδωσε.

Εὐαγγέλιο, τό Πάθος, ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασή Του.

Εὐαγγέλιο, τό ἱερό βιβλίον τῆς πίστεώς μας στό ὁποῖο καταγράφεται ἡ ζωή, ἡ διδασκαλία καί τά ἔργα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τά ὁποῖα πραγματοποιήθηκε ἡ σωτηρία μας.

3. Ὅλα αὐτά μᾶς τά ὑπενθυμίζει ἡ σημερινή ἐορτή καί μᾶς προσκαλεῖ νά χαροῦμε. Οἱ καρδιές μας νά γε-